

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011

ת"א 3598-11-09 עתיד מיזוג אוויר בע"מ נ' לילצ'וק

בפני כב' השופט דן מור, שופט בכיר

התובעת

עתיד מיזוג אוויר בע"מ

ע"י עוה"ד י' ויור

נגד

ישי לילצ'וק

הנתבע

ע"י עוה"ד דר' י' וייסמן

פסק דין

1. בפני תביעת פיצויים בגין פרסום לשון הרע, כאמור בחוק **איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965** (להלן – "**החוק**"). התובעת הינה חברה העוסקת בהתקנת מיזוג מערכות אוויר בדירות ועסקים, והנתבע הינו רוכש, יחד עם אשתו, של דירה בבניין מס' 2 בפרוייקט הקרוי "סיטי פארק נווה גן" בפתח תקווה, כשהקבלן הראשי לבניה הינה חברת דניה סיבוס בע"מ והתובעת שימשה שם כקבלן משנה להתקנת מזגנים והכנת תשתיות לכך. הדירה שרכשו הנתבע ואשתו הינה דירה מספר 8 מתוך 60 דירות בבניין. היזם בפרוייקט זה הינה חברת בנייני א. זיתוני (2002) בע"מ (להלן – "**זיתוני**").

ההתקשרות שבין הקבלן הראשי, היזם והתובעת לגבי הפרוייקט הנדון הינה בכך שאם מבקש הרוכש להתקין מערכת מיזוג אוויר שלא באמצעות התובעת, יוכל לעשות זאת רק לאחר קבלת מפתח הדירה, דהיינו קבלת החזקה בדירה, שאז עשוי הרוכש לעמוד בהוצאה נוספת שבהתקנת התשתית למערכת מיזוג האוויר, הכרוכה בחציבה מחדש בקירות או בהרמת חלק מהריצוף. יחד עם זאת, ההחלטה להתקשרות עם התובעת ולא עם קבלן מיזוג אוויר אחר – נתונה בידי רוכש הדירה. התנגדות הקבלן הראשי להכנסת קבלן מיזוג אוויר אחר פרט לתובעת לדירות עובר למסירת החזקה נובעת מתנאי ההתקשרות שבין התובעת לקבלן הראשי, במערכת ערבויות הניתנת לקבלן הראשי ובהתחייבות התובעת לעמידה בלוחות זמנים המוכתבים על ידי הקבלן הראשי.

2. בהתאם לאמור בכתב התביעה, לשון הרע שפרסם הנתבע הינו פרסום כתבה קצרה באתר אינטרנט הנקרא "פורום אתר הדיירים סיטי פארק – נווה גן, נווה גנים, פתח תקווה" (להלן – "**האתר**"), שבו פרסם הנתבע את הקטע המצוטט בהרחבה בסעיף 19 לכתב התביעה. לאתר זה נכנסים, כמובן, רוב דיירי הפרוייקט ולפרסום זה עשוי להגיע כל גולש ברשת האינטרנט המחפש במנוע חיפוש את התובעת, או כל פרסום ברשת הנוגע לתובעת, על פי שמה. הנתבע, המתמצא היטב בנושאים אלו, לא יכול היה שלא להיות מודע לכך. בין היתר כתב הנתבע בפרסום זה כדלקמן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011

ת"א 3598-11-09 עתיד מיזוג אויר בע"מ נ' לילצ'וק

"פרצופה האמיתי של עתיד מיזוג אויר – חשוב לקרוא!
מי יודע שכמוני רבים ממכם קיבלו יחס מזלזל ומשפיל מחב' עתיד מיזוג,
ומי שלא אני יכול רק להחזיק לו אצבעות בתקווה שלא יעבור מה שעברנו
אנו. אני מודע לעובדה שרבים סגרו איתם על עיסקה למרות היחס
המחפיר וזאת מפאת "פחד" ולחץ מצד החברה לסגירת עסקאות מוקדם
ככל האפשר".

בהמשך ציטט הנתבע פסק דין של בית משפט לתביעות קטנות שניתן כנגד התובעת ושאינו
מחמיא לה, שפורסם באתר YNET בתאריך 7.12.03, דהיינו כ – 6 שנים קודם לכן.

עוד מוסיף הנתבע כותב ורומז שהטכנאים המועסקים על ידי התובעת אינם מנוסים מספיק,
שהדיירים בבניין הינם "בני ערובה" לתובעת, ושהתובעת "גוזרת קופון" על העבודה, כשרוב
עלותה כבר שולמה להם וכדבריו: **"הם לוקחים כמה אלפי שקלים על הכנות שכבר שולמו
להם"**, והכוונה מכספי רוכשי הדירות המשולמים לקבלן הראשי.

ובהמשך:

**"... הם איימו עליי בטלפון שכדאי לי לסגור איתם על מזגן אחרת הוא
יסגור לי את ההנמכה בבלוקים במקום בגבס".**

וכן:

**"הם פשוט חבורה של מאפיונרים שמנסים לסחוט את כל הדיירים עד
השקל האחרון, עלי אימו בבלוקים, על זוביצקי איימו שלא יהיה לו מזגן
אם הוא לא יעביר להם כסף במידי, לשכן מתחתי אמרו את אותו דבר
ואיחלו לו ש"הלואי והוא ידפק כשהוא יקח טכנאי מיזוג אחר".**

בסעיף 20 לכתב התביעה נטען כי הנתבע התקשר טלפונית לכל רוכשי הדירות בבניין וניסה
לשכנעם לבטל את התקשרותם עם התובעת, אולם משנמנעה התובעת מלפרט ולציין במפורש
מהו נוסח הפרסום האסור שבשיחות אלו, לא ניתן לטעון כי מדובר בפרסום לשון הרע. אף אם
קיימת לתובעת עילת תביעה בגין שיחות שכנוע אלו, אין התובעת זכאית לתבוע פיצוי בתביעתה
זו שבפני, שעילתה, כאמור לעיל, אך בעולת פרסום לשון הרע. בעניין זה יש אף לציין כי
התובעת נמנעה מלזמן לעדות איש מבין אותם רוכשי דירות עימם שוחח, לכאורה, הנתבע,
ומכאן הקושי בהוכחת טענתה בדבר לשון הרע באותן שיחות.

לא עשויה להיות מחלוקת כי הדברים שפורסמו, כאמור לעיל, הינם "לשון הרע". כאמור בסעיף
1 לחוק, שהרי כל דבר שפרסומו עלול להשפיל אדם, לעשותו מטרה לבוז או ללעז, לבזותו או
לפגוע במשלח ידו או מקצועו, היינו "לשון הרע". "אדם" בסעיף זה כלל אף "תאגיד". התובעת

3.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011

ת"א 3598-11-09 עתיד מיזוג אויר בע"מ נ' לילצ'וק

הינה חברה, וכשנטען נגדה כי במתן שירותיה היא פועלת כ"מאפיה", תוך הטלת פחד, כשיחסה ללקוחותיה הינו יחס משפיל, מזלזל ומחפיר, תוך איומים, סחיטה וכו', ברור שפרסום זה עלול לפגוע בתובעת כתברה הנותנת שירותיה לקהל הרחב, תוך עשייתה למטרה לבוז ולעג ואף לשנאה ממש. במצב דברים זה המחלוקת העיקרית בתובענה זו הינה באם קיימת לנתבע הגנה כאמור בסעיף מסעיפי החוק, אם לאו.

4. במסגרת הפרסום, כאמור לעיל, מצטט הנתבע פרסום קודם באתר YNET, על פסק דין שניתן כנגד התובעת. בהנחה שהציטוט הינו מדויק וב"כ התובעת לא טען אחרת, ואף לא טען לציטוט חלקי ומסולף, הרי קטע זה בפירסום הינו "פירסום מוגן", כאמור בסעיף 13(5) לחוק, פרסום שנעשה על ידי שופט, תוך כדי דיון משפטי, או כאמור בסעיף 13(7) לחוק, דין וחשבון נכון והוגן לפרסום כאמור בסעיף 13(5) לחוק, ובהתחשב בהוראת סעיף 13(11) לחוק, לגבי פרסום נכון "של מה שפורסם קודם לכן בנסיבות האמורות", ובין היתר כאמור בפסקה (7) לסעיף 13.

5. ב"כ הנתבע מוסיף בטיעוניו מספר טענות הגנה שאינן ייחודיות לתביעה בגין לשון הרע, אך לא מצאתי בהן כל ממש, ועל כן אתייחס לטענות אלה, אחת לאחת, בקצרה בלבד.

ראשית, הטענה בדבר חרות הביטוי כאחת מחרויות היסוד של האדם, שאין כל מקום לפגיעה בהן, כולל בתובענה שבפני. ברור שהתשובה לטענה זו היא כי זכות הביטוי מוגבלת על פי דיני לשון הרע, כשעסקינן בפרסום אסור זכות היסוד נדחית מול הוראות החוק. האיזון הוא בין חופש הביטוי מחד לזכות לשם טוב מאידך.

שנית, כי התביעה חסרת "תום לב". טענה זו אינה במקומה, באשר, כאמור בסעיפים 15 ו-16 לחוק, כאשר ענינו בלשון הרע, על בית המשפט לבחון את תום לבו של הנתבע דווקא.

שלישית, טענת שיהוי, כשהשיהוי הנטען הינו בכך שהתובעת פנתה במכתב אל הנתבע, בדרישה להסיר את הפרסום מהאתר, וזאת בתאריך 9.9.09 ו"רק" לאחר "כמעט חודשיים", הוגשה התביעה ובינתיים נמנעה התובעת מלפנות למנהל האתר בדרישה להסיר מהאתר את הפרסום. נדמה לי שטוב היה שטענה זו לא היתה נשמעת. טענת שיהוי עשויה להשמע רק כשחלף זמן ניכר, כשבנתיים שינה הנתבע את מצבו לרעה בהסתמכותו על חלוף הזמן. כמובן שאין בנסיבות פרשת כל שיהוי ואף לא קיימת על התובעת כל חובה בדין לפנות למנהל האתר, והנתבע אף לא הציע לתובעת לעשות כן.

רביעית, כי התביעה "קנטרנית וטורדנית", באשר בפורום בו פורסם הפרסום הנידון היו אך 31 חברים. תמהני על טענה זו כאשר פרסום לשון הרע, כאמור בסעיף 2(ב)(1) לחוק, דובר בפרסום שהיה מיועד לאדם אחר פרט לנפגע והגיע לאדם אחר פרט לנפגע, ודי באדם אחד בודד, מעבר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011

ת"א 3598-11-09 עתיד מיזוג אוויר בע"מ נ' לילצ'וק

לנפגע עצמו, אליו הגיע הפרסום, או, כאמור בסעיף 2(ב) לחוק, שבנסיבות העניין הפרסום בכתב עשוי היה להגיע לאדם נוסף זולת הנתבע, וכידוע, הנתבע פרסם את דבריו באתר הפתוח לרשת כולה.

ואחרונה, חמישית, היא שהתביעה מהווה "שימוש לרעה בהליכי המשפט", טענה זו מוזרה מכל האחרות. הטיעון הוא שהנתבע פרסם את דעתו האישית אודות "חוות השירות" שקיבל מהתובעת. טענה זו מכוונת למעשה להגנת תום הלב, כמפורט בסעיף 15 לחוק. אולם גם אם תדחה תביעת התובעת לאור הגנת תום הלב, עדיין אין בעצם הגשת התביעה כדי "שימוש לרעה בהליכי המשפט". על פי הגיונה של טענת ב"כ הנתבע, כל תביעה הנדחית לגופה, מלמדת, מיני וביי, על "שימוש לרעה" מצד התובע. אולם, כידוע, למונח זה משמעות שונה לחלוטין, ועניינה בכוונה להשיג תוצאה שונה מעצם הזכות לתבוע ולקבל פיצוי.

6. לגופו של עניין, טוען הנתבע למספר הגנות, כשהראשונה הינה הגנת "אמת דיברתי", כאמור בסעיף 14 לחוק.

בסעיף 14 לחוק נאמר כדלקמן:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

תנאי יסוד בהגנה זו הינה שהדבר שפורסם היה אמת. האמת תיבחן במבחן אובייקטיבי, על פי שיקול דעת בית המשפט, לאור הראיות וההוכחות שנשמעו. כבר כאן יש לומר כי לא מצאתי בטענה זו כל ממש ואין ולא היתה כל אמת בפרסום, כך שאף אין כל צורך לבחינת היסוד השני – העניין לציבור שבפרסום. היסוד הראשון הינו עובדתי בעיקרו, תוך השוואת הפרסום למציאות העובדתית. כאן כשלוננו של הנתבע. גם אם האמין הנתבע בפרסום, ואינני קובע כך, עדיין קיימת בדין דרישה דווקנית של הוכחת האמת.

לאחר ששמעתי את עדויות שני מנהלי התובעת, מי שהיו במגע ישיר עם הנתבע ואשתו, וכן את עדותם של הנתבע ואשתו, הנני קובע, ללא היסוס, כי התרשמותי מהראשונים היתה חיובית ועדותם נאמנה עלי, לעומת התרשמותי השלילית מהאחרונים. אם הצליחו הנתבעים להביא את העד אריה פרידמן, אביו של ארז, להתפרצות מילולית נגדם, אין זו אלא תגובה סבירה התואמת את התנהגותם הם. לטעמי היו אלה הנתבע ואשתו שעשו כל מאמץ להוזיל ככל האפשר את ההוצאה הצפויה בהתקנת מערכת מיזוג אוויר בדירתם, וזאת במניפולציות חוזרות ונשנות כלפי התובעת, בהתעלמות מפניותיה, בדרישות להנחות, בנסיון למשוך זמן, בידעה הכי התובעת כפופה ללוי? דחוק, ובהצגת עצמם כקורבנות היזם, הקבלן הראשי והתובעת, ולבסוף בפרסום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011

ת"א 3598-11-09 עתיד מיזוג אוויר בע"מ נ' לילצ'וק

1 הכתבה באתר, בנסיון ברור לפגוע בתובעת, לאחר שכל מאמציהם להשגת יתרונות והנחות –
2 נכשלו, ובעקיפין – בנסיון ליצור לחץ על הקבלן הראשי והיזם.

3
4 הנתבע ידע כי זהות התובעת כקבלן משנה למיזוג אוויר הוכתבה לו בתנאי חוזה רכישת הדירה.
5 הוא גם ידע כי הוא זכאי להעזר בקבלן אחר, אולם זאת רק לאחר קבלת החזקה, שאז עבודות
6 ההתקנה יצריכו עבודות נוספות ופגיעה בדירה הנמסרת לו לאחר עבודות הגמר. הנתבע בחר
7 לנהל מו"מ ארוך עם התובעת עד שלמעשה הגיעו השניים להסכם בדבר סוג מערכת המיזוג,
8 גודלה ויצרן המערכת. הנתבע ואשתו הציגו עצמם כמסכימים להצעה כך שהתובעת העבירה
9 לחתימתם, באמצעות הפקסימיליה, את חוזה ההתקשרות ביניהם, חתום על ידי מנהל התובעת
10 (נספח 3 לתצהיר אריה פרידמן). הנתבע לא הגיב בדחיית ההצעה או בהודעה ברורה על סרוב,
11 כך שהתובעת, שעמדה בפני חלוף המועד שהוקצב לה מהקבלן הראשי לסיום העבודות בקומות
12 הראשונות בבניין, וממש בימים האחרונים, נאלצה לשלוח את עובדיה לביצוע עבודות ההתקנה
13 וההגנה למערכת בדירת הנתבע אף בהעדר הסכם ומסירת פרטי כרטיס האשראי של הנתבע.
14 (ראה מכתב התובעת, נספח 4 לתצהיר הנ"ל). הנתבע לא יכול היה שלא לדעת כי כך יעשה. מנגד,
15 אין להניח כי התובעת היתה שולחת את עובדיה אלמלא הבינה מהתנהגות הנתבע ומשתיקתו כי
16 הצעת החוזה מקובלת עליו, ובמיוחד לאחר המו"מ הארוך. רק לאחר מכן החלו לחצי הנתבע
17 ואשתו לקבלת הנחות נוספות מעבר לאלו שכבר ניתנו (הנחה של כ- 1,800 ש"ח). היה זה כבר
18 לאחר שהתובעת עמדה בלוח הזמנים, וביצעה את העבודות תוך הבנה כי הנתבע בחר בתובעת
19 כקבלן מיזוג האוויר. כשהבין המנהל, ארז פרידמן, כי הנתבע לא יחתום על ההסכם ולא ישלם
20 את המחיר הנקוב בו, דרש ארז כי הנתבע ישיב לו את עלויות עבודת ההתקנה, אך שוב נתקל
21 בסרוב מוחלט.

22
23 במקביל החל הנתבע בניסיונות שכנוע נציגי היזם זיתוני, לאפשר לו להכניס לדירה קבלן מיזוג
24 אחר טרם מסירת החזקה, בניגוד להתניות ברורות בהסכם הרכישה, כך שיוכל להימנע
25 מהוצאות נוספות העלויות להיגרם לו מעבודות התקנת המערכת לאחר סיום כל שאר עבודות
26 הבניה בדירתו. לצערו, סירבה נציגת זיתוני להסכים לכך. רק בשלב זה החל הנתבע בפרסומיו
27 הפוגעים בתובעת. מהלך זה תאם את דבריו ודברי אשתו למנהל התובעת כי יפעלו לפגוע
28 בתובעת באם לא ייעתרו לדרישותיהם להנחות או לשינויים במערכת, שינויים שהתובעת
29 התנגדה לביצועם, מטעמיה שלה, ובעיקר – טעמים מקצועיים ממש.

30
31 הטענה ליחס משפיל ומזלזל הוכחשה ולא הוכחה כנדרש, כך אף הטענה בדבר התנהלות
32 כ"מאפיה", איומים וסחיטה. כשאמר ארז פרידמן לנתבע כי הוא מוכן לסגור בבלוקים את
33 הפתח שנבנה כחלק מההכנות להתקנת המזגן, לא היה בכך משום איום, אלא אך נסיון לבוא
34 לקראת הנתבע ואשתו בתיקון מצב הדירה, על אף שלא היתה על התובעת כל חובה לבצע את
35 התיקון, ובוודאי שלא דווקא בגבס, כדרישת הנתבע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011

ת"א 3598-11-09 עתיד מיזוג אויר בע"מ נ' לילצ'וק

היתה זו התובעת שביקשה להימנע מסכסוך עם רוכשי דירות, ומכאן הסכמתה לבצע תיקון בדירה, לפני משורת הדין, על אף שעבודות ההתקנה התבצעו רק לאחר שהנתבע, מחד, לא הודיע על דחיית הצעת התובעת, ומאידך, הציג בהתנהגות מצג דברים לפיו הוא מקבל את התובעת כמי שתבצע עבורו את התקנת מערכת מיזוג האוויר בדירתו.

טענת "אמת דיברתי" - לא תוכל להישמע.

7. טענתו הבאה של ב"כ הנתבע היא להגנת "תום הלב", כאמור בסעיף 15 לחוק. לדבריו, הפרסום נעשה לשם "הגנה על ענייני האישי של הנתבע" (סעיף 15(3) לחוק), או לחלופין, שהפרסום היה "הבעת דעה על התנהגות הנפגע... בשורת הציבור...", או בקשר ל"מעשיו או דעותיו של הנתבע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות" (סעיף 15(4) לחוק). ב"כ הנתבע אף מפנה לסעיפי משנה נוספים, אולם הפניה זו אינה במקומה בנסיבות אלו.

ברישא לסעיף 15 נאמר כדלקמן:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זו הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו..."

כלומר, תנאי יסודי לקיומה של ההגנה הינה בהוכחת תום הלב, ובסעיף 16 לחוק נקבע כי נטל הוכחת תום הלב הוא על כתפי הנתבע, ועליו החובה להוכיח גם את התנאי הנוסף – שהפרסום לא חרג "מתחום הסביר באותן נסיבות".

הנתבע לא עמד בנטלים אלו. כפי שכבר קבעתי קודם לכן, לא היה בהתנהגות התובעת ומנהליה דבר אשר היה בו כדי לגרום לנזק שלא כדין לנתבע ולאשתו. לנתבע היתה הזכות לדחות את הצעת התובעת לגבי סוג המערכת ועלויות התקנתה, גם לאחר ניהול משא ומתן. הנתבע הוא שתמרן את התובעת לבצע את העבודות התשתית בדירתו, ולאחר מכן, תוך ניצול המצב, לדרוש שינויים או הנחות. הגרסה כאילו נכנסו עובדי התובעת לדירה ללא הסכמת הנתבע או בניגוד לרצונו, הינה כזב ממש. הנתבע ידע יפה כי התובעת חייבת לבצע את העבודה בימים הקרובים, והוא נמנע מלהודיע לתובעת, על אף מאמציה ליצור עמו קשר, על דחיית ההצעה. התובעת זכאית היתה לדחות את דרישות ובקשות הנתבע, ולא היתה לנתבע כל סיבה אמיתית לפרסם את הכתבה הנדונה באתר, תוך תאור כוזב של התנהלות הדברים בינו ובין אריה וארז פרידמן.

החזקה שבסעיף 16 לחוק, חזקת "תום הלב", קמה לנתבע רק כאשר הוכחו נסיבות חלופות סעיף 15 לחוק, וכן שהפרסום לא חרג מהסביר בנסיבות אלו. אולם בשלב בו פרסם הנתבע את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011

ת"א 3598-11-09 עתיד מיזוג אויר בע"מ נ' לילצ'וק

כתבתו, כבר לא היה זקוק לכל "הגנה על ענין אישי כשר", כאמור בסעיף 15(2) לחוק. הצעת התובעת לא התקבלה. הנתבע סירב להשיב לתובעת את הוצאות עבודות ההתקנה, והתובעת נמנעה מלחזור ולדרוש החזר ההוצאות, והסכימה לתקנם על חשבונה. תנאי הסכם רכישת הדירה הם שהכתיבו לנתבע לבצע את עבודות ההתקנה באמצעות קבלן אחר רק לאחר קבלת החזקה בדירה לרוכש, ואין לו לבוא בטרוניות בענין זה לתובעת. הנתבע לא היה, באותו שלב, במצב בו נדרשה לו הגנה כלשהי כנגד התובעת!

הנתבע אף לא הוכיח כי הפרסום היווה "הבעת דעה" על תפקודה של התובעת ואנשיה בשירות הציבור, כאשר דרישת הדין היא שהבעת הדעה תהיה סבירה והגונה, דהיינו – בתום לב ממש, ואפילו במבחן הסובייקטיבי, דהיינו – דעתו הכנה של המפרסם. הנתבע אינו זכאי לפרסם דעה כוזבת ופוגענית, בידעה כי אינה אמת, ולטעון להגנת תום הלב שב"הבעת דעה". הנתבע אף לא ישמע בטענה כי אך התרשל במעשיו, כשהמניע האמיתי בפרסום היה הנסיון לפגוע בתובעת אשר סירבה לדרישותיו, ויצירת לחץ על זיתוני או הקבלן הראשי.

הנתבע מנסה, מספר פעמים, להציג את התובעת ככזו שגם היוזם, זיתוני, אינו ממליץ עליה. לשם כך הציג הנתבע את קלטת השיחה שניהל עם סיגל, נציגת זיתוני. ואכן, סיגל נשמעת כאומרת ש"אנחנו מצידנו, לא ממליצים עליו". אולם אין להבין זאת כהמלצה שלילית, אלא אך כהסתייגות היוזם ממתן כל המלצה, על מנת לדחות כל טענה אפשרית על חבות או אחריות למעשי או מחדלי קבלן מקבלני המשנה. סיגל חוזרת ומדגישה כי זו זכותו הבלעדית של הנתבע להתקשר עם התובעת או לבחור בקבלן מיזוג אחר. אם רצה הנתבע לטעון אחרת, היה עליו לזמן את סיגל לבית המשפט, להשמיע לה את דבריה ולבקש ממנה ליתן להם את ההסבר והפירוש, על פי דעתה היא. תמליל ההקלטה אינו עדות לתוכן דבריה, והדברים ניתנים לפרשנות.

בית המשפט מקבל ומאמין לגרסת עדי התובעת, לפיה פנתה אשת הנתבע לאריה פרידמן ודרשה ממנו לבצע עבודות בדירתה, עבודות שהקבלן הראשי אסר, תוך עקיפת הקבלן הראשי (עמ' 8 לפרוטוקול), והעד ממשיך ומספר כי מחד, טענה אשת הנתבע כי אם יענה לבקשותיה, היא, כאשת שיווק, תעזור לתובעת, ומנגד, בשיחה קודמת אחרת (ראה סעיף 18 לתצהירו של ארז עובדיה), רומזת אשת הנתבע כי אם לא ייענו לדרישותיה היא "תעשה לתובעת צרות".

אשת הנתבע אף מודה, בחקירתה הנגדית (עמ' 22 שורה 21 לפרוטוקול), כי כוונת הנתבע בפרסום הכתבה באתר, היתה להביא לכך שאם יצטרפו אליו דיירים נוספים בתלונות כנגד התובעת, לחץ התלונות עשוי להביא את היוזם או הקבלן הראשי "להביא עוד מישהו", כלומר, קבלן מיזוג אוויר נוסף לביצוע עבודות עוד טרם מסירת החזקה בדירה לרוכשים, ולאחר סיום כל עבודות הגמר. במילים אחרות, אין בפרסום אך הבעת דעה כנה ונכונה, גם להבנתו של

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011

ת"א 3598-11-09 עתיד מיזוג אויר בע"מ נ' לילצ'וק

1 הנתבע, ובתום לב, על תפקודה של התובעת, אלא נסיון להשיג יתרון בשיפור תנאי המכר מול
2 הקבלן הראשי.

3
4 גם אם היה הנתבע עומד בנטל הוכחת תנאי סעיף 16(א) לחוק, עדיין זכאית התובעת לנסות
5 ולהוכיח את תנאי סעיף 16(ב), המקימים את החזקה שהנתבע עשה את הפרסום שלא בתום לב.
6 על התובעת נטל ההוכחה כי נתקיים בפרסום הנדון אחד מאלה:

7 **"(1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;**

8 **(2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום**

9 **אמצעים סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא;**

10 **(3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה**

11 **להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15".**

12
13 לטעמי הוכיחה התובעת, במידה הנדרשת במשפט האזרחי, כי דברי הנתבע בפרסום, כפי
14 שצוטטו לעיל, לא היו אמת והנתבע לא האמין באמיתותם. הנתבע ואשתו הם שתמרנו את
15 התובעת, תוך הטעייתה בנכוונתם לקבל את הצעתה, כשלאורך כל הדרך נדרשה התובעת
16 להנחות ולשינויים, שוב ושוב.

17
18 בית המשפט דוחה מכל וכל את הצגת הפרסום כתאור נכון ואמיתי של "חווית השרות" מול
19 מנהלי התובעת, וכאמור, הכוונה בפרסום לא היתה בהגנה על ענין אישי כשר או הבעת דעה כנה
20 על התנהגות התובעת, אלא מכעס על דחיית בקשות הנתבע ואשתו, ורצון לזכות בתמיכת רוכשי
21 דירות נוספים בלחץ על הקבלן הראשי לשנות את תנאי המכר לענין כניסת קבלני מיזוג אחרים
22 לדירות.

23
24 אשר על כן, אני קובע בזאת כי התובעת הוכיחה את תביעתה.

25
26 8. ועתה לענין גובה הנזק. התובעת טוענת לפיצויים ללא הוכחת נזק, כאמור בסעיף 7א'(ב) ו-7א'(ג)
27 לחוק. כפי שכבר נפסק לא אחת, ענייננו אך בתקרת סכום הפיצוי, וכאמור בסעיף 7א'(ג), סכום
28 הפיצוי ללא הוכחת נזק לא יעלה על 100,000 ש"ח, וזאת באם נעשה, כבפרשתנו, "בכוונה לפגוע".
29 הכוונה לפגוע הוכחה כנדרש, כמפורט בפסקאות 6 ו-7 לפסק הדין.

30
31 הנני דוחה את טענת הנתבע כאילו עסקין בפרסום "צרכני" בלבד, שתפקידו אך להזהיר
32 צרכנים נוספים מהזדקקות לשרותי התובעת הקלוקלים, כביכול. הכוונה היתה לפרסם את שם
33 התובעת כחברה שאין להזקק לשרותיה, שלא בצדק וללא בסיס של ממש לפרסום. לא הובא
34 לעדות איש משאר דיירי הבנין שקיבל את שרותי התובעת והסבור כי השרות היה גרוע ופוגעני.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011

ת"א 3598-11-09 עתיד מיזוג אוויר בע"מ נ' לילצ'וק

1 התובעת נכשלה בהוכחת נזק ממשי. לדברי ארז פרידמן, הרוב הגדול של רוכשי הדירות בבנין
2 מס' 2 בחרו בשרותי התובעת להתקנת מערכת מיזוג אוויר. לגבי התקנות בבניינים נוספים
3 שיבנו בעתיד, הרי גם אם נכונה טענתו שהיזם זיתוני הודיע לו כי אינו מתכוון לחדש את
4 ההתקשרות ביניהם, לא הוכח הקשר הסיבתי הישיר שבין פרסומי הנתבע, או דבריו לסיגל,
5 נציגת זיתוני, ובין החלטת האחרון על אי חידוש התקשרות עתידית. הגורם לכך עשוי להיות
6 העדפת קבלן אחר מטעמים אחרים כלשהם.

7
8 יחד עם זאת, פרסום לשון הרע כבפרשתנו עלול לגרום נזק ופגיעה ממשית בתובעת. שמו הטוב
9 של תאגיד אינו ניתן להכפשה ללא בסיס אמיתי וכנה. פגיעה בשם טוב אינה זניחה. הגוזל את
10 שמו הטוב של אדם, גוזל את טעם קיומו. שם טוב הינו נכס רב ערך הקובע את יחסה של החברה
11 כולה כלפי הנפגע (ראה בג"צ 6126/94 סנש נ' רשות השידור, פ"ד נג(3) 817, 832).

12
13 הפיצויים שיפסקו למי שנפגע מעוולת לשון הרע, מגמתם כפולה ומשולשת. ראשונה, ליתן סיפוק
14 לנפגע על שפגעו בשמו הטוב ללא הצדקה. שנית, לשפר במשהו את מצבו ולהביאו, ככל האפשר,
15 למצבו עובר להתרחשות העוולה (ראה ע"א 802/87 נוף נ' אבנרי, פ"ד מה(2), 493). בנוסף לכך,
16 ממטרות הפיצוי במשפטי לשון הרע היא בחינוך הקהל הרחב, ולהחדיר לתודעתו כי שמו הטוב
17 של אדם (או תאגיד) אינו הפקר (ראה ע"א 259/89 הוצאת מודיעין בע"מ נ' ספירו, פ"ד מו(3)
18 48, 57).

19
20 בהתחשב בכל זאת, הנני מעריך, ככל אשר אפשר, ובהתחשב בהיקף הפגיעה ובכוונה לפגוע, וכן
21 בהתחשב באי נכוונותו של הנתבע להסיר את הכתבה מהאתר גם לאחר קבלת מכתבו של ב"כ
22 התובעת אליו (ראה האמור בסעיף 19(4) לחוק), ואף בהעדר כל נכוונות לפרסום הכחשה או
23 התנצלות, את גובה הפיצוי בסך של 45,000 ₪.

24
25 9. והערה לסיום: בהמ"ש קבע, בהחלטתו בסיום שלב ההוכחות, כי הצדדים יגישו את סיכומיהם
26 בכתב ולא יותר משבעה עמודים. ב"כ הנתבע בחר להגיש את סיכומיו על שמונה עמ', ללא
27 שוליים, ללא רווחים ובגופן קטנטן. בהמ"ש מיהר והורה לב"כ הנתבע לתקן את סיכומיו
28 ולהסתפק בשבעה עמ', ולהדפיסם בגופן 12 וברוח כפול, כך שניתן יהיה לקרוא סיכומים אלה
29 ללא שבהמ"ש יאלץ להסתכן באיבוד מאור עיניו. ומה עשה ב"כ הנתבע הנכבד? הגיש את
30 סיכומיו תוך שהוא מצמצם את הרווח שבין האותיות, כך שסיכומיו נראו כרצף של כתיבה בלתי
31 ניתנת להבנה ובשפה לא ברורה. תמהני על התנהגותו. אפילו האמין ב"כ הנתבע כי כל דבריו הם
32 אך דברי חכמה ואין לאבד טיפה, מדוע בחר דווקא להתעמת עם בהמ"ש, ולא להגיש את
33 סיכומיו בצורה נאה וברורה לקורא. גם אם ניסה ב"כ הנתבע לעקוף את החלטתי, וגם אם עניננו
34 בזלזול בבהמ"ש, כך או כך, מדובר בהתנהגות בלתי ראויה של עורך הדין. הנני מורה למזכירות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

17 ינואר 2011

ת"א 3598-11-09 עתיד מיזוג אויר בע"מ נ' לילצ'וק

1 להעביר את הערותי אלה לועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין כדי שזו תביע את דעתה על
2 התנהלותו של חברם ללשכה בענין זה.

3
4 10. לאור כל האמור לעיל, הנני מחייב את הנתבע לשלם לתובעת את הסך של 45,000 ₪, כשסכום
5 זה נושא ריבית כחוק החל מהיום ועד התשלום בפועל.

6
7 כמו כן הנני מחייב את הנתבע לשלם לתובעת הוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד, כולל, בסך של
8 15,000 ₪, כשגם סכום זה נושא ריבית כחוק החל מהיום ועד התשלום בפועל.

9
10 ניתן היום, יב' שבט תשע"א, 17 ינואר 2011, בהעדר הצדדים.

11
12
13

14 דן מזר, שופט בכיר
15